

بحران آذربایجان (۱۳۲۴-۲۵ ه. ش)

خاطرات آیت‌الله میرزا عبدالله مجتهدی

○ داده قاسم پور

- بحران آذربایجان (۱۳۲۴-۲۵ ه. ش)
یا خاطرات آیت‌الله میرزا عبدالله مجتهدی
○ به کوشش: رسول جعفریان
○ ناشر: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران،
تهران، چاپ اول، ۱۳۸۱، ۴۲۴ ص، ۲۵۰۰ رویا،
شابک: ۹۶۴-۶۳۵۷-۶-۴۶

اشاره:

سال‌های بعد از شهریور ۱۳۲۰ ه. ش. از بحرانی ترین مقاطعه تاریخ ایران است و اگر دوره مشروطیت تا ظهور رضاشاه را استثنای کنیم، دوره تاریخی شهریور ۱۳۲۰ تا مرداد ۱۳۲۲ ه. ش. را بدون شک می‌توان بحرانی ترین مقطع تاریخ معاصر ایران قلمداد کرد.^۱ در این دوران اقتدار رضاشاهی از بین رفته و شاهی کم‌تجربه، در مصدر امور قرار گرفته بود؛ شمال و جنوب کشور در اشغال بیگانگان بود. همچنین آزادیخواهان و روشنفکران مرعوب شده در عهد رضاشاه نیز مجالی یافته بودند تا تحریری به فعالیت‌هایشان بدهند که نمود آن در انتخابات مجلس هویا گردید. در این مقطع حساس در استان‌های شمال غرب کشور (آذربایجان) که تحت اشغال روس‌ها بود، حرکتی به وجود آمد که تهدیدی عده‌های حاکمیت ملی و تمامیت ارضی کشور محسوب می‌شد. این حرکت، خیزش سید جعفر پیشه‌وری رهبر فرقه دموکرات بود. او در دوران قبل از رضاشاه، روزنامه حقیقت^۲ را منتشر می‌کرد و در نهضت جنگل نیز به وزارت رسیده بود. دلیل ظاهری حرکت، لغو اعتبارنامه نمایندگی مجلس پیشه‌وری - منتخب تبریز - بود ولی این حرکت دلایل عدیدهای داشت که مهمترین آن، حمایت‌های کشور شوروی از این حرکت بود.

در مورد دلایل این حرکت، آثار متعددی به چاپ رسیده و نظریه‌های متنوعی ارائه گردیده است، ولی واقعیت آن است که تا زمانی که اسناد وزارت خارجه و دیگر ارگان‌های شوروی سابق و انگلیس، همراه اسناد وزارت خارجه ایران منتشر نگردد، نظر دادن در این زمینه ناقص خواهد بود و باید منتظر اسناد و مدارک جدیدی بود تا این حرکت به درستی کالبدشکافی گردیده و جواب

مختلف آن مخصوص گردد.

یکی از کتاب‌های درخور توجه و با ارزشی که در این زمینه به چاپ رسیده است، کتاب بحران آذربایجان در سال‌های ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵ ه. ش. است که خاطرات روزانه آیت‌الله میرزا عبدالله مجتهدی می‌باشد.

نگارش خاطرات و اتفاقات روزانه، یکی از متدھای نوین تاریخ‌نگاری است که در چند سال اخیر توانسته است به عنوان شبوهای مرسوم و رایج، چایگاه خاصی پیدا کند. اساساً خاطرات و مشهودات هر فردی اگر در ظرف زمانی خاص - حادثه‌ای خاص - نگاشته شود، از سندیت و اعتباری خاص برخوردار خواهد بود. نویسنده آن خاطرات فقط اطلاعات خاص و ناب ارائه می‌دهد و این اطلاعات می‌تواند مبنای تحقیقات و نظریه‌پردازی‌های گوناگون باشد. خاطرات میرزا عبدالهی مجتهدی، از سخن این نوع خاطرات است و ارزش آن، به خصوص در مورد حادثه‌ای بسیار مهم و تا حدودی مبهوم مانده معلوم و بدیهی است.

زنگینانه میرزا عبدالهی مجتهدی:

آیت‌الله میرزا عبدالله مجتهدی، فرزند آیت‌الله میرزا مصطفی مجتهد، در سال ۱۲۸۲ ه. ش. در شهر مقدس نجف پایی بر عرصه هستی نهاد. پدران وی از اعاظم و از روحاوین و مجتبیدین برجسته تبریز بودند و به خاطر همین اجتهادشان به مجتبیدی ملقب گردیدند. پدربرادر آیت‌الله مجتهدی، میرزا حسن مجتهد، از افراد فعل عصر مشروطه بود که در منابع مربوط به تاریخ مشروطه به نقش وی به کرات اشاره گردیده است.

جريان سفر قوام السلطنه به مسکو برای مذاکره درباره خروج روس‌ها از ایران و ارائه گزارش روزانه از رویدادهای مربوط به این سفر، به تفصیل در کتاب «بحران در آذربایجان» آورده شده است

می باشد. اقدامات دولت پیشه‌وری مبنی بر قطع ارتباط مالی با بانک مرکزی و دیگر بانک‌های کشور و بلوکه کردن دارایی‌های مردم در بانک‌ها و واکنش‌های مردم به آن، از جمله مطالبه است که در این بخش جایگاه ویژه‌ای دارد.^۶

ارتباط روحانیون با فرقه دموکرات موضوع مهم دیگری است که نویسنده به تفصیل در مورد آن بحث نموده است. این بخش از کتاب را می‌توان مهمترین منبع در این زمینه دانست. نویسنده که خود روحانی و از خاندانی شناخته شده بود، با اغلب روحانیون بزرگ ارتباط داشته و به طور طبیعی نوشته‌هایش از اهمیت خاصی برخوردار است.^۷

نویسنده در دو مورد از تأثیر مستقیم علماء بر تصمیمات فرقه دموکرات آذربایجان یاد می‌کند که آن دو مورد یکی لغو خدمت نظام وظیفه برای طلاقاب علوم دینی^۸ و دیگری تعديل دولت در مصادره اموال مخالفان است.

پرداختن گستردگی به جلسات شورای امنیت ملی به خصوص مجادلات مربوط به ایران و بحث اشغال ایران توسط روسیه و موضوع گیری کشورها در قبال این مسائل، از دیگر مباحث کتاب است. جريان سفر قوام السلطنه به مسکو برای مذاکره درباره خروج روس‌ها از ایران و ارائه گزارش روزانه از رویدادهای مربوط به این سفر، به تفصیل آورده شده است.

سخنرانی‌ها و عملکردهای اعضا حزب دموکرات به‌ویژه پیشه‌وری و وزرایش و عکس العمل مردم به این سخنان، به طور کامل در این کتاب ذکر شده است.

در مقطع اول کتاب، نویسنده تنها به اوضاع آذربایجان و فرقه دموکرات بسندنگرده، بلکه در کنار آن، رویدادهای مهم دیگر نقاط ایران و جهان را نیز ذکر کرده است. در مورد وقایع ایران، می‌توان به اوضاع تهران و تغییر و تحولات مربوط به کابینه‌ها و مجلس، اتفاقات گوشش کنار ایران از جمله قیام شیخ عبدالله پسر شیخ خرعل در جنوب،^۹ مطرح شدن ادعای جمهوری خواهان گیلان،^{۱۰} فعالیت‌ها و تحرکات کردها به خصوص حزب دموکرات کردستان به رهبری قاضی محمد اشاره کرد.

در زمینه رویدادهای جهانی، نویسنده با توجه به اینکه اغلب روزنامه‌ها را مطالعه می‌نموده و از رادیوهای نیز استفاده می‌کرده، اطلاعات گسترده‌ای ارائه نموده است. مسافرت شیخ سعود پادشاه عربستان به مصر و استقبال تاریخی از او در کشور مزبور که انعکاس یافته بود، ترور عثمان پاشا در مصر،^{۱۱} رخدادهای داخلی کشور ترکیه، استغای ژنرال دوگل رئیس جمهور فرانسه،^{۱۲} بررسی موضع گیری‌های آمریکا در قال مسائل جهانی و به‌ویژه مسائل مربوط به ایران، تشکیل دولت ارمنستان^{۱۳} و حتی مسائل مشرق زمین مثل کشور هندوستان^{۱۴} از جمله رویدادهای جهان می‌باشد که نویسنده ذکر نموده است.

بخش اول کتاب علاوه بر موارد فوق، در سه زمینه دیگر از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. یکی از این زمینه‌ها، بررسی زندگی و آراء و افکار سید احمد کسری است. نویسنده از نزدیک با کسری آشنایی داشته چون کسری از دوستان پدر نویسنده بوده که با هم رفت و آمد خانوادگی داشته‌اند. در این کتاب، که به بعنه ترور کسری، به طور مفصل به موضوع کسری پرداخته است، شاید ناب ترتیب اطلاعات دست اول در مورد کسری ارائه شده

میرزا عبدالله تحصیلات خود را در نجف، و در محضر پدر و دیگر اساتید نام آشنای حوزه علمیه نجف آغاز کرد و از حضور اساتید زیادی بهره‌مند شد، به گونه‌ای که در عنوان جوانی، خود از اساتید بنام حوزه علمیه نجف گردید. وی تنها به فراگیری علوم حوزوی قناعت ننمود و همچنانکه در ادبیات عربی، به قول عرب‌شناس معروف، جواد مغنبیه، «اسطورة التاریخیة»^{۱۵} بود، در زبان و ادبیات فرانسوی هم، چنان مهارت یافته بود که بهت و حیرت استاد سعید نفیسی را برانگیخته بود.^{۱۶} و یا در ادبیات انگلیسی، چنان تبحر داشت که بدان زبان شعر می‌سرود. در زبان فارسی هم مجموعه اشعار میرزا عبدالله با تخلص «طارد» گواه تبحر او در این زمینه است. در زبان مادری خود ترکی نیز مهارت و بلندپایگی اش بدان حد رسیده بود که نه تنها به این زبان شعر می‌سرود، بلکه یکی از علمای برگسته شناخت اشعار ترکی و ترکی سرایان بود.

میرزا عبدالله پس از اتمام تحصیلات به زادگاه خود تبریز بازگشت و در سال‌های ۱۳۲۰-۳۲ ه. ش. در تبریز مقیم بود و این کتاب حاصل روزنگاری‌های آن دوران او می‌باشد.

عواملی چون ارتباط گسترده آیت‌الله میرزا عبدالله مجتهدی با افراد ذی‌نفوذ تبریز چون برادرش میرزا خلیل مجتهدی، مجتهد بزرگ تبریز، حسن فروغ، رئیس بانک ملی آذربایجان در دوره سلطه فرقه دموکرات، نیز دیدار با پیشه‌وری (دو بار) و علی شبستری، سران فرقه، حضور برادر دیگر شر در عدیله خوی، استفاده از رادیوهای متعدد به زبان‌های گوناگون و روزنامه‌های متعدد (انگلیسی، فرانسوی، روسی، فارسی و ترکی)^{۱۷} باعث شده آیت‌الله مجتهدی به موضوع کتاب احاطه کامل داشته باشد.

استفاده از منابع فوق، اثر مزبور را اثری پرازدش نموده است که می‌تواند تصویری روشن از اوضاع آذربایجان در آن دوره به خصوص تبریز به خواننده ارائه نماید.

محظوظ ای کتاب:

این کتاب را می‌توان به دو مقطع زمانی مشخص تقسیم نمود:
۱ - از ایجاد حکومت پیشه‌وری در آذربایجان تا به توافق رسیدن حزب دموکرات با دولت مرکزی.
۲ - از توافق تا سقوط دولت پیشه‌وری.

در مقطع اول، نویسنده تصویری روشن و اجمالی از تصور و برداشت عموم مردم، اعم از مخالف و موافق، از وضعیت آن روز تبریز ارائه می‌کند. نویسنده در این مقطع، به عنوان ناظری بی‌طرف در حالی که مطالب را گزارش می‌کند، کنجکاوانه به آینده می‌نگرد و حدس می‌زنند که اوضاع بر این روال نخواهد ماند. او به طور دائم منتظر حادثی بزرگ است که در روزهای آتی رخ خواهد داد و اوضاع را دگرگون خواهد کرد. تلاش‌های فرقه دموکرات جهت تثبیت جایگاه خود در بین مردم و واکنش مردم به اقدامات فرقه دموکرات، بخش بزرگی از مطالب این بخش را به دقت زیر نظر گرفته و آنها را تشریح نموده است. از جمله اقدامات مورد اشاره، تأسیس دانشگاه تبریز، آسفالت‌کشی و سنگفرش کردن خیابان‌ها و جاده‌ها، اصلاحات ارضی و سرکوب اشرار و افراد

نهاده است.^{۱۰} این امر به هیچ وجه از ارزش فوق العاده این اثر نمی‌کاهد زیرا اطلاعات و آگاهی‌های مفیدی که نویسنده در مقطع اول کتاب ارائه می‌دهد به قدری با ارزش است که کمبود مطالب بعدی را جبران می‌کند.

نویسنده در مقطع دوم بعد از گستاخت فوق، به اتفاقات چند روز پایانی اشاره کرده است اما چون بدون پیش‌زمینه آورده شده، خواننده را راضی نمی‌کند.

رویدادهای روزهای پایانی نیز درباره ورود نیروهای دولتی به تبریز و فرار

عوامل حزب دموکرات از تبریز است.

بدون شک یکی از مهمترین مقاطع مربوط به حزب دموکرات، ورود نیروهای مرکزی به تبریز و واکنش مردم در مقابل آنها (در سرکوب عوامل حزب دموکرات) می‌باشد که مؤلف به این موضوع نپرداخته است.

در زمینه فرقه دموکرات و ظهور و افول آن اگر این اثر همراه با کتاب‌های غالله آذربایجان اثر خانبا بیانی و خاطرات جهانشاه‌لو افسار که به تازگی به زیور طبع آراسته شده است، مورد مطالعه قرار گیرد، نکات فراوانی را بازگو می‌کند. چرا که اثر اولی با دیدی بی‌طرفانه نگاشته شده است. اثر دوم تا

حدودی انعکاس‌دهنده دیدگاه حکومت مرکزی نسبت به فرقه دموکرات می‌باشد و آخرين اثر از زبان یکی از عوامل اصلی یعنی معاون پیشه‌وری و رئیس دانشگاه آذربایجان در دوره فرقه دموکرات، تحریر گردیده است. بنابراین در کنار هم قرار دادن آنها ما را با سه دیدگاه مختلف و مکمل درباره فرقه دموکرات آذربایجان آشنا می‌نماید.

پی‌نوشت‌ها:

۱ - در این زمینه می‌توان به کتاب «بحران دموکراسی در ایران» نوشته فخرالدین عظیمی رجوع کرد.

۲ - مجموعه مقالات پیشه‌وری، در روزنامه حقیقت در کتابی با عنوان «آخرین سنگار آزادی» به کوشش رحیم رئیس‌لیا منتشر شده است.

۳ - میرزا عبدالله مجتبه‌یاری، بحران آذربایجان (۱۳۲۴-۲۵)، به کوشش رسول جعفریان، تهران، مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر، خرد، ۱۳۸۱، ص. ۳۹۵.

۴ - همان، ص. ۳۶۳.

۵ - آن زمان‌ها (۱۳۲۰-۲۵) در تبریز کلوب‌هایی بودند که روزنامه‌های مختلف خارجی را عرضه می‌کردند. از مهمترین این کلوب‌ها، کلوب شرق وابسته به روسیه بود که روزنامه‌های روسی و دیگر کشورهای کمونیستی را عرضه می‌کرد. دیگر کلوب غرب که اغلب روزنامه‌های انگلیسی‌زبان و فرانسوی را ارائه می‌داد. (همان، ص. ۱۷۱)

۶ - همان، ص. ۳۲۳.

۷ - همان، ص. ۱۰۳.

۸ - همان، ص. ۱۵۶.

۹ - همان، ص. ۷۹.

۱۰ - همان، ص. ۸۰.

۱۱ - همان، ص. ۷۷.

۱۲ - همان، ص. ۹۰.

۱۳ - همان، ص. ۱۴۸.

۱۴ - همان، ص. ۱۳۶.

۱۵ - مطالع و وقایع مربوط به ماههای (نیمه دوم مرداد، شهریور، مهر، آبان و نیمه اول آذر) در این کتاب نیامده است.

است. چگونگی تربیت خانوادگی کسری (وضعیت خانوادگی)، دوران طلبگی وی، نحوه ورود به ادارات دولتی و چگونگی انتقال به تهران، موقعیت نامبرده در میان دولتمردان و دیدگاه اولیه وی در مورد زبان ترکی و فارسی و نیز جایگاه وی در خوزستان و مطالعات او درباره آن خطه و در نهایت تغییرات فکری نامبرده و متمایل شدن به آینین پاک دینی، به صورت مجمل و با زبانی ساده تشریح گردیده است.

موضوع دوم، پرداختن نویسنده به خاندان‌های متنفذ تبریز می‌باشد.

سید جعفر پیشه‌وری رهبر فرقه دموکرات آذربایجان در دوران قبل از رضا شاه، «روزنامه حقیقت» را منتشر می‌کرد و در نهضت جنگل نیز به وزارت رسیده بود

کتاب «بحران آذربایجان در سال‌های ۱۳۲۴-۲۵ ه. ش»^{۱۱} از جمله کتب ارزشمند و مفید درباره جریانات مربوط به خیزش فرقه دموکرات آذربایجان است. این کتاب شامل خاطرات روزانه آیت‌الله میرزا عبدالله مجتبه‌یاری است

نویسنده به خاندان‌های چون انگجی، شیخ‌الاسلام، ثقه‌الاسلام، دوزدوزانی و نیز شخصیت‌های برجسته تبریزی معاصر خودش از جمله وزرای کابینه پیشه‌وری و دیگر دست‌اندرکاران فرقه مزبور، به تفصیل و بنا به موقعیت‌های مختلف اشاره کرده است.

موضوع سوم، پرداختن نویسنده کتاب به ادوار مختلف مجلس شورای ملی است. نویسنده که در بیشتر انتخابات فعالانه حاضر بوده، به بهانه انتقام مجلس چهاردهم مشاهدات خود را از نحوه انتخاب نمایندگان و جلسات و مذاکرات مجلس و به خصوص روزهای آخر هر دوره به طور مفصل ثبت نموده است.

دومین مقطع زمانی کتاب، از هنگام توافق حزب دموکرات تبریز با دولت قواص‌السلطنه آغاز می‌شود. قواص بعد از اینکه توانست با سادچیکف، موافقت‌نامه‌ای مبنی بر خروج نیروهای روسی از ایران امضا کند، حزب دموکرات نیز به پای میز مذاکره کشانیده شد و با سفر پیشه‌وری و هیات همراه او به تهران و نیز سفر هیأت حکومت مرکزی به تبریز، موافقت‌هایی حاصل شد که در اثر آن، مجلس ملی به «انجمان ایالتی آذربایجان» و نخست وزیر آذربایجان به «استاندار آذربایجان» تغییرنام داد و برخی موافقت‌نامه‌های دیگر به تفصیل در این کتاب شرح داده شده است.

اتفاقات این دوره تفاوت محسوسی با دوره قبل دارد و آن ایجاد امید به حل مسائل آذربایجان در میان مردم می‌باشد که این مطلب را از جای جای این اثر می‌توان استنباط کرد. نویسنده مطالع این مقطع را تا زمان ورود سلام... جاوید، استاندار انتخابی آذربایجان از طرف حکومت مرکزی به تبریز پی می‌گیرد و پس از آن به نتایج اقدامات عمرانی فرقه دموکرات در تبریز می‌پردازد. متأسفانه مطالع از آن به بعد دچار گستاخی می‌گردد که این امر خواننده مشتاق را بعد از طی مسیر طولانی روش نمودن اتفاقات، به ناکهان در تاریکی و بی‌خبری فرومی‌برد. بدون شک اگر مطالع چهار ماه بعدی هم ذکر می‌گردد، به روش شدن نکات مهم بسیاری کمک می‌کرد. ولی متأسفانه یا به دلیل ننگاشتن نویسنده یا در دسترس نبودن مطالع، آن چیزی که مقدمه‌نویس محترم می‌گوید، به دست نیامده و موضوع را تا حدودی می‌هم